

ת"פ 17643/10/18 - מדינת ישראל נגד דודו חסין

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17643-10-18 מדינת ישראל נ' חסין
תיק חיצוני: 282758/2018

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות, רחובות
נגד
הנאשם דודו חסין ע"י עו"ד ליעד מור יוסף
החלטה

לפניי בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ביום 2.1.19 הוצג הסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה במיוחס לו, יורשע וישלח לשירות המבחן, אשר יבחן, לבקשת בא כוח הנאשם, את סוגיית סיום ההליך ללא הרשעה.

בהמשך לכך, הוגשו תסקירי שירות המבחן מיום 17.4.19, 8.7.19 ו-2.10.19. בתסקיר הראשון המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה. אולם, לאחר הטיעון לעונש, סברתי כי מן הראוי שהנאשם ישתלב בטיפול קודם לבחינת המלצת שירות המבחן. לפי התסקירים מיום 8.7.19 ו-2.10.19 לא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם. לפיכך, שירות המבחן חזר בו מהמלצתו.

בדיון שהתקיים ביום 2.10.19 טען בא כוח הנאשם, כי הלה עשה ניסיונות רבים ליצור קשר עם שירות המבחן, ואף הקליט את שירות המבחן. מכאן, כי טענת שירות המבחן שהנאשם לא יצר עמה קשר - אינה נכונה. כן טען, כי בידי הנאשם ראיות שהסכין הוחזקה ברכבו למטרה כשרה, וכי תשאול הנאשם בשטח לא נערך כחוק. מכאן כי הוא מבקש לחזור בו מהודייתו.

התביעה מבקשת שלא להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו, נוכח השלב שזו התבקשה הבקשה. לטענתה, הנאשם ביקש לחזור בו מהודייתו אך משום ששירות המבחן לא בא בהמלצה לסיים ההליך ללא הרשעה.

לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, רשאי נאשם לחזור בו מהודייתו במהלך המשפט אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

הלכה פסוקה היא, כי יש להבחין בין חזרה מהודאה לפני מתן גזר הדין ובין חזרה שבאה אחריו או בשלב של ערעור. במקרה הראשון, יטה בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו בהתקיים אחת מהעילות לכך. בשני המקרים האחרונים, לעומת זאת, ידו של בית המשפט במתן ההיתר תהא קפוצה הרבה יותר נוכח החשש הכבד כי חזרת הנאשם מהודאתו נובעת משיקולים טקטיים ומתכססנות (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.10.19); ע"פ 3991/04 רגבי נ' מדינת ישראל (2.5.05); ע"פ 6349/11 שניידר נ' מדינת ישראל (10.6.13)).

בפסיקה הוכרו מספר עילות שעשויות לשמש כנימוק מיוחד לחזרה מהודאה: הראשונה, פגם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה (עניין **רגבי**, לעיל; ע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' סמחאת, פ"ד מה(5) 798 (1991)); השנייה, כשל חמור בייצוג (ע"פ 3371/17 **כהן נ' מדינת ישראל** (3.7.18)); והשלישית, רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית (**עניין סמחאת**, בעמ' 802).

במקרה הנדון, מתעורר אמנם חשד, כטענת התביעה, כי בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו נובעת משיקולים טקטיים, וזאת משום שהבקשה הועלתה לראשונה אך לאחר שהתקבלו תסקירים שליליים מטעם שירות המבחן, שלפיהם הנאשם לא יצר עימם כל קשר. עם זאת, לא ניתן להתעלם מטענת הנאשם בדבר קיומו של מידע חדש שעשוי להצביע על חפותו, משמע, כי החזיק את הסכין למטרה כשרה. המדובר בסרטון המלמד, כך לטענת בא כוח הנאשם, כי הסכין הוחזקה יחד עם כלי עבודה אחרים המשמשים את הנאשם. אם אמנם יימצא, כי יש ממש בטענות הנאשם לעניין החזקת הסכין למטרה כשרה, הרי שייתכן כי הדבר יוביל לזיכויו. מכאן שבטענת הנאשם בדבר ראיות חדשות יש משום נימוק מיוחד המצדיק לאפשר חזרה מהודאה.

גם המהלך הטקטי, ככל שמדובר בכזה, בסופו של דבר הוא בגדר חרב פיפיות, משום שתמיד ישנה גם האפשרות, כי הנאשם יורשע בסופו של דבר, ואזי הענישה תשקף את היעדר ההודאה בתיק.

מכאן, שלמרות השלב שבו הוגשה הבקשה, אני מאפשרת לנאשם לחזור בו מהודאתו. הכרעת הדין תבוטל. התיק יקבע לתזכורת לפניי ליום 30.12.19 בשעה 09:30 לשם שמיעת מענה מפורט לכתב האישום וקביעת התיק להוכחות.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ג' חשוון תש"פ, 01 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.